

בש"פ 1353/14 - מדינת ישראל נגד יעקב בן ששון, אבנר בן ששון

בבית המשפט העליון
בש"פ 1353/14

לפני: כבוד השופט י' עמית

העוררת: מדינת ישראל

נגד

המשיבים: 1. יעקב בן ששון
2. אבנר בן ששון

בקשה שניה להארכת מעצר לפי סעיף 62 לחוק סדר
הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים),
התשנ"ו-1996 - ת"פ 7455-03-13 בבית משפט
השלום בתל אביב-יפו

תאריך הישיבה: כ"ה באדר א' התשע"ד (25.2.2014)

בשם העוררת: עו"ד יורם הירשברג
בשם המשיבים: עו"ד אהרון בן שחר ועו"ד תמיר חזז

החלטה

בקשה שנייה להארכת מעצרו של המשיבים לפי סעיף 62 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים),
התשנ"ו-1996 (להלן: חוק המעצרים), בתשעים ימים נוספים.

1. כנגד המשיבים, זוג אחים בני 61 ו-53, הוגש ביום 5.3.2012 כתב אישום מתוקן, המחולק לשבעה פרקים ומייחס לכל אחד מהם למעלה מעשרים אישומים, אשר חלק נכבד מהם כולל עבירות רבות מאותו הסוג. בין היתר, מייחס כתב האישום למשיבים ולנאשמות 3-5 - החברות שבאמצעותן פעלו המשיבים (להלן: החברות) - עבירות לפי סעיפים 117(ב1), 117(ב2), 117(ב3), 117(ב5), 117(ב7), ו-117(ב2) לחוק מס ערך מוסף, התשל"ו-1975 (להלן: חוק מע"מ); עבירות לפי סעיפים 220(1), 220(4) ו-220(5) לפקודת מס הכנסה [נוסח חדש], התשכ"א-1961 (להלן: הפקודה); עבירות סחיטה באיומים לפי סעיפים 238 לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: חוק העונשין) וכן עבירת סחיטה באיומים בתוספת סעיף 25 לחוק ועבירת מע"מ לפי סעיף 117(ב8) המיוחסות למשיב 1.

עמוד 1

2. פרטי כתב האישום, כמו גם ההחלטה בבקשה שהוגשה למעצר עד תום ההליכים המשפטיים המתנהלים כנגד המשיבים, הובאו בהרחבה בהחלטת של השופטת ארבל בבקשה הראשונה להארכת מעצרו של המשיבים (בש"פ 8010/13 מדינת ישראל נ' שבירו יעקב (25.12.2013)). משכך, אקצר בדברים ואציין בתמצית כי על פי הנטען בכתב האישום, שימשו המשיבים, בתקופה הרלוונטית לכתב האישום, כמנהלים בחברות, אותן רשמו בחלק מהמקרים על שם אחרים וללא ידיעתם. באמצעות החברות ביצעו המשיבים בין השנים 2007-2012 מסכת מורכבת ורחבת היקף של עבירות מס בסכום כולל של 147,114,399 ₪. גרעין הדברים הוא בהוצאה והפצה של 351 חשבוניות מס פיקטיביות, תוך ניכוי תשומות שלא כדין.

בנוסף לעבירות המס, עוסק הפרק השביעי בכתב האישום במסכת סחיטה באיומים. במסגרת זו נטען כי המשיבים איימו על ראש מועצת עמק חפר, בשל צו הריסה שהוצא כנגד המשיב 1 עבודות בנייה שביצע ללא היתר. בשני אישומים נוספים נטען כי המשיב 1 סחט באיומים פקח בנייה אשר היה מעורב באכיפת צו ההריסה, ובנוסף סחט פלוני שעבד כמנהל פרויקטים בחברת תשתיות לאחר שהחברה, שחבה למשיב 1 סכום כסף, נקלעה לקשיים כלכליים.

3. בד בבד עם הגשת כתב האישום הגישה המבקשת לבית המשפט השלום בקשה לעצור את המשיבים עד תום ההליכים. ביום 24.3.2013, בהיעדר מחלוקת בדבר קיומן של ראיות לכאורה, נעתר בית המשפט (כב' השופטת מ' בן ארי) לבקשה תוך שהוא קובע כי נוכח חומרת העבירות, ובפרט עבירת הסחיטה באיומים, מתקיימת בעניינם של המשיבים עילת מסוכנות כמו גם חשש מהותי להימלטות ולשיבוש הליכי משפט. לאחר בחינת חלופות המעצר שהוצעו על ידי המשיבים, נקבע כי אופיין החמור של העבירות אינו מאפשר לשחרר אותם לחלופת מעצר. עררים שהגישו המשיבים על החלטה זו נדחו על ידי בית המשפט המחוזי ביום 23.4.2013 (כב' השופט צ' קאפח) וביום 2.6.2013 (כב' השופטת ש' דותן).

4. על ההחלטה להאריך את מעצרו של המשיבים עד תום ההליכים הוגשה בקשה לעיון חוזר נוכח חלוף הזמן ולשם בחינת חלופת מעצר נוספת שהוצעה על ידי המשיב 1. ביום 12.9.2013 קבע בית המשפט כי חלוף הזמן כשלעצמו אינו מצדיק עיון מחודש בהחלטת המעצר, אולם הורה לשירות המבחן להגיש תסקירי מעצר מעודכנים בעניינם של המשיבים. ביום 22.10.2013 דחה בית המשפט את בקשת המשיבים לעיון חוזר, חרף תסקיר מעצר חיובי שהוגש בענייניו של המשיב 1. בית המשפט קבע בעניין זה כי ההפחתה המסוימת של רמת הסיכון הנשקפת ממנו וההתרשמות החיובית מהמפקחים שהציע, אינה מספקת נוכח חומרת המעשים המיוחסים לו.

5. ביני לביני חלפו תשעים ימי המעצר של תקופת הארכת המעצר הראשונה לפי סעיף 62 לחוק המעצרים, והמדינה הגישה בקשה להארכת מעצרו של המשיבים בתשעים יום נוספים. בהחלטת הנ"ל של השופטת ארבל, נאמר כי קצב שמיעת המשפט הינו איטי וכי ההליך - אשר החל בפועל למעלה מחצי שנה לאחר הגשת כתב האישום - עודנו בשלב ההתחלתי, אלא ש"מן החומר שהוגש לי נראה שלפתחם של המשיבים רובץ חלק ניכר מהאחריות לעיכוב, בפרט נוכח המאמצים שנעשו מצידו של בית המשפט לקידום התיק" (שם, פסקה 13 להחלטה)

סופו של דבר, כי בית המשפט נעתר לבקשה תוך שהוא מצייין כי לצד עילת המסוכנות מתקיימות עילות נוספות המקשות על שחרורם של המשיבים:

"לאור האמור המסוכנות הרבה הנשקפת מהמשיבים נוכח חומרת העבירות המיוחסות להם, מידת התחכום הטמונה

בהן, התנהגותם משוללת הרסן גם כשמדובר בגורמי שלטון, כמו גם התמשכות ההליך במידה רבה כתוצאה מהתנהלותם של המשיבים, מטילים את הכף לטובת הארכת המעצר. למעלה מן הצורך אציין כי מקובלת עליי קביעת בית משפט השלום לפיה מתקיימות עילות נוספות של חשש מפני שיבוש הליכי משפט בשל אופי העבירות המיוחסות להם ואופן ביצוען כפי שתואר בהחלטה זו, וכן חשש מהימלטות המשיבים מאימת הדין, בפרט נוכח היקף הרווחים שהפיקו לכאורה מן העבירות והעובדה כי מקום הימצאם של כספים אלו אינו ידוע" (שם, פסקה 14 להחלטה).

6. מאז החלטת השופטת ארבל נשמעו 98 עדים ב-8 דיוני הוכחות שהתקיימו, ונכון למועד הגשת בקשה זו, קבועים 6 דיוני הוכחות נוספים בהם צפויים להעיד 20 עדים מהותיים ועוד 20 עדים טכניים.

עתה, משקרבה תקופת הארכת המעצר הראשונה לסיומה, מונחת בפניי בקשת המבקשת להאריך את מעצר המשיבים ב-90 ימים נוספים, מהטעם שלא חל שינוי בעילות המעצר של מסוכנות והחשש משיבוש הליכי משפט והימלטות מן הדין.

7. המשיבים העלו שורה של טענות כנגד היקף העבירות המיוחסות להם, והיעדר תשתית ראייתית, לשיטתם, לחלק מהאישומים. כפי שנאמר בהחלטתה הנ"ל של השופטת ארבל, טענות הנוגעות לכרסום בתשתית הראייתית אין מקומן במסגרת הליך לפי סעיף 62 לחוק, כך שאיני רואה להתייחס לטענות אלה.

המשיב 2 טען לבעיות במישור הנפשי, אך מעבר לאמירות בנושא זה, לא הונחה תשתית עובדתית לטענה זו. אכן, מתוך 3 עבירות הסחיטה באיומים המפורטות בכתב האישום, המשיב 2 שותף אך לעבירה כנגד ראש המועצה, אך איני סבור כי יש בכך כדי לבדל אותו מהותית מאחיו, המשיב 1, באשר בכל עבירות המס הרבות שפורטו בכתב האישום, השניים פעלו בצוותא חדא.

8. המשפט לא יסתיים ככל הנראה בתקופת ההארכה הנוכחית, אך למשיבים חלק נכבד בכך שהמשפט לא יצא לדרך במועדו. בשלב זה, המשפט מתנהל בקצב סביר, ואיני סבור כי חל שינוי מהותי ברמת מסוכנותם של המשיבים, כמפורט בהחלטת השופטת ארבל (ולא נעלם מעיני תסקיר שירות המבחן לגבי המשיב 1). רוצה לומר, כי בנקודת זמן זו, טרם השתנתה נקודת האיזון בין אינטרס החירות של הנאשם וחזקת החפות מול האינטרס של שלום הציבור וביטחונו.

9. סופו של דבר, שאני נעתר לבקשה ומאריך את מעצר המשיבים בתשעים ימים נוספים החל מיום 4.3.2014 או עד למתן פסק דין בת"פ 7455-03-13 בבית משפט השלום בתל אביב (כב' השופטת ד' שירזלי), לפי המוקדם מביניהם.

ניתנה היום, כ"ז באדר א' התשע"ד (27.2.2014).

שׁוֹפֵט
